

ประสิทธิผลของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

Effectiveness of the Implementation of Lum Khao
Sub-district, Nong Khayang District, Uthai Thani Province

เกษมสันต์ พุ่มมณี¹
ศิริภัสสรศรี วงศ์ทองดี²

บทคัดย่อ

การวิจัยประสิทธิผลของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานีมาปฏิบัติ และเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีรูปแบบการวิจัยในเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ประชากรที่ใช้คือประชาชนในตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากวิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.2 เป็นเพศชายรองลงมา และสุดท้ายเป็นกลุ่ม LGBT หรือเพศที่สาม ช่วงอายุที่มากที่สุดคือ 41 – 50 ปี มีการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา มีสถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ภูมิลำเนาอยู่จังหวัดอุทัยธานีมากกว่าที่อื่น ๆ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนคือ 10 – 20 ปี แหล่งชุมชนหลุมเข้ามากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชนที่อาศัยในขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือขั้นตอนการติดตามและประเมินผล ขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นตอนการดำเนินงาน และขั้นตอนการรับรู้ข้อมูล ในส่วน of ความสำเร็จในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาปฏิบัติ นั้น กลุ่มตัวอย่าง

¹ นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² อาจารย์ที่ปรึกษา

ให้ความสำคัญในด้านการพัฒนาคนและสังคมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการเมืองการบริหาร

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลกับความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติมีทั้งหมด 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และแหล่งชุมชนที่อาศัย ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการเมืองการบริหาร แต่ปัจจัยส่วนบุคคลไม่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติในด้านเศรษฐกิจและด้านการพัฒนาคนและสังคม ในส่วน ของการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมาปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยที่ขั้นตอนการรับรู้ข้อมูลมี ความสัมพันธ์กับนโยบายทั้ง 5 ด้านในระดับสูงมาก ขั้นตอนการตัดสินใจมีความสัมพันธ์รองลงมาใน ระดับสูงมาก ขั้นตอนการติดตามและประเมินผลมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ขั้นตอนการดำเนินงานมี ความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีความสัมพันธ์ใน ระดับปานกลาง

จากงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติของตำบล หลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี เกิดขึ้นได้จากความสนับสนุนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล เอกชน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือแม้กระทั่งสื่อมวลชน ตลอดจนความ พื่อเพียงของทรัพยากร นโยบายที่จะนำไปปฏิบัติให้สำเร็จนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากร ทั้งด้านเงิน คน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะกระทบกับประสิทธิภาพของนโยบาย จุดมุ่งหมายสูงสุดของ การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติคือการเสริมสร้างสมรรถนะในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ลุล่วง เป้าประสงค์ที่พึงปรารถนาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแสวงหา แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติมิให้เกิดความ ล้มเหลว ซึ่งการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ครอบคลุมทุกด้าน จึงเป็น สิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน, ความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติ, ประสิทธิภาพของการ นำนโยบายมาปฏิบัติ

บทนำ

สถานการณ์การเมืองและสังคมในยุคปัจจุบันนี้ก็เป็นปัจจัยสนับสนุนให้เห็นว่าประชาชน จำนวนมากให้ความสำคัญกับการออกมามีส่วนร่วมผลักดันกระบวนการประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย การบริหาร และทางสังคม ด้วยการแสดงความคิดเห็นรวมถึงการเรียกร้อง

ในหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศชาติ โดยมีความหลากหลายของช่วงอายุมากขึ้น ทั้งนี้ ตามทัศนะของผู้วิจัยนั้นมองว่าเป็นเพราะประชาชนมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ประกอบกับการเข้าถึง สื่อที่ง่ายต่อการรับข้อมูลข่าวสาร ทำให้เกิดการตระหนักถึงสิทธิของตนในฐานะพลเมืองที่มีอยู่ตาม กฎหมาย ซึ่งในระดับพื้นฐานของโครงสร้างการปกครองนั้น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นก็เป็น หน่วยงานขนาดเล็กของภาครัฐ จึงต้องเคารพสิทธิของประชาชนในการมีส่วนร่วมกับองค์กรในด้าน ต่าง ๆ เพราะกิจการทั้งปวงของหน่วยงานกระทำไปนั้นมิวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะแก่ ท้องถิ่นนั้น ๆ การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นถือเป็นเรื่องที่สำคัญ และมีความจำเป็นยิ่ง เนื่องจากประชาชนย่อมรับรู้ถึงความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ประชาชนจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะชี้ได้ว่าการวางแผนงานและการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนต้อง ดำเนินไปในทิศทางใด เพื่อวัตถุประสงค์ใด ประเด็นสำคัญที่เป็นนโยบายหลักในยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั่นคือ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองการ บริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านพัฒนาคนและสังคม และสิ่งสำคัญอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นคือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทว่าในปัจจุบัน คนรุ่นใหม่ในพื้นที่ให้ความสนใจกับอาชีพ เกษตรกรรมน้อยลง แต่หันไปประกอบอาชีพอื่นมากขึ้น เช่น รับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว บ้างก็ ย้ายถิ่นฐานไปทำงานที่กรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่น เนื่องจากมีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพ มากกว่าอยู่ที่ภูมิลำเนา อย่างไรก็ตาม ไม่เพียงแต่คนวัยทำงานที่เดินทางไปต่างถิ่น เยาวชนก็เลือกที่จะ ไปเรียนที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่นมากขึ้น ผลที่ตามมาคือการได้รับอิทธิพลแบบคนเมือง กล่าวคือ มักติดตามข่าวสารบ้านเมืองจากสื่อต่าง ๆ รับรู้ถึงสิทธิตามกฎหมาย กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่อสาธารณะเมื่อกลับมายังภูมิลำเนา โดยมีเจตนาที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนา ท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้นนั่นเอง

ผู้วิจัยในฐานะประชาชนของท้องถิ่นมีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างมาก เพราะความคิดเห็นของประชาชนผู้อาศัยในพื้นที่เป็นข้อมูลสำคัญที่ นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นได้ตรงตามเป้าหมาย อีกทั้งเป็นการรักษาสีทิวทัศน์อันพึงมีตามกฎหมาย ผู้วิจัยจึง ทำการศึกษาในเรื่องประสิทธิผลของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลขององค์การ บริหารส่วนตำบลหลุมเข้ อำเภอนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี จากนั้นจะนำผลการศึกษาไปเป็น แนวทางในการวิเคราะห์เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่ และสร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วม ร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานีมาปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานีมาปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนยอมรับในกิจกรรมและโครงการและเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ สนธยา เดชรัตนวิไชย (2550) มาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา โดยได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมไว้ด้วยกัน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้รับทราบข้อมูลและข้อเท็จจริง เป็นการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ซึ่งเป็นลักษณะของการสื่อสารทางเดียวเพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูล 2) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิด โดยเข้าร่วมประชุม ร่วมแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูล ตลอดจนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะเลือกจัดทำโครงการต่าง ๆ 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการทำประโยชน์ตามโอกาสและตามกำลังความสามารถของตน โดยร่วมช่วยเหลือด้านวัสดุอุปกรณ์ ทุนทรัพย์ และแรงงาน หรือโดยการบริหารงานและประสานงาน 4) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการดำเนินงาน ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมพัฒนาในด้านต่าง ๆ 5) การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและติดตามผล ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลเมื่องานในโครงการต่าง ๆ เสร็จสิ้นลง ร่วมในการดูแลรักษา ร่วมแก้ไขสิ่งบกพร่อง และร่วมสรุปผลการดำเนินงาน [1] การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการที่ทางภาครัฐจัดขึ้นมานั้น จะส่งผลให้การนำไปปฏิบัติง่ายขึ้น ประชาชนให้การยอมรับในโครงการ และผลการปฏิบัติการยังตอบสนองได้ตรงต่อความต้องการของประชาชน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติ หรือการถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติถือเป็นขั้นตอนย่อยหนึ่งของขั้นตอนหลักเรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้นโยบายได้รับการรับรู้ เข้าใจ ยอมรับและสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ปฏิบัติตามนโยบาย อันจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้นโยบายได้รับความสำเร็จในที่สุด นโยบายมีหลายระดับตามระดับการบังคับบัญชา ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความเข้าใจและสามารถแปลความหมายของนโยบายได้ว่า สิ่งใดเป็นนโยบายหลัก สิ่งใดเป็นนโยบายรอง และสามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด การดำเนินการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก จากข้อความที่มีผู้กล่าวว่า การวางแผนที่ดีทำให้ประสบความสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง หากพิจารณาให้ถี่ถ้วนจะพบว่า อีกครึ่งหนึ่งที่จะทำให้แผนบรรลุผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์นั้น อยู่ที่ขั้นตอนการนำแผนไปสู่การปฏิบัตินี้เอง ในการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงต้องทำความเข้าใจกับสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในทุกกรณีให้ชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับความล้มเหลว และเพื่อเป็นหลักประกันว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติจะบรรลุความสำเร็จตามเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีอะไรบ้าง และจะแก้ไขได้อย่างไร เพื่อป้องกันมิให้เกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะทั้งกระบวนการ

3. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุทัยธานี

วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุทัยธานี คือ จังหวัดอุทัยธานี มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี สังคมดี สิ่งแวดล้อมดี มีวิถีชีวิตแบบพอเพียงและสมบูรณ์ เพิ่มพูนเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิตครบทุกด้านภายใต้หลักธรรมาภิบาล ประสานความร่วมมือกับทุกท้องถิ่น ถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์สู่ระดับตำบล คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้า ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในเรื่องของเกษตรปลอดภัย รายได้มั่นคง มีวัฒนธรรม นำการศึกษา พัฒนาท้องถิ่น โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นตัวแปรในการวิจัย ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ และยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมืองการบริหาร [2] เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมือง โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับคนในชุมชนจากระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในระดับประเทศชาติในลำดับต่อไป

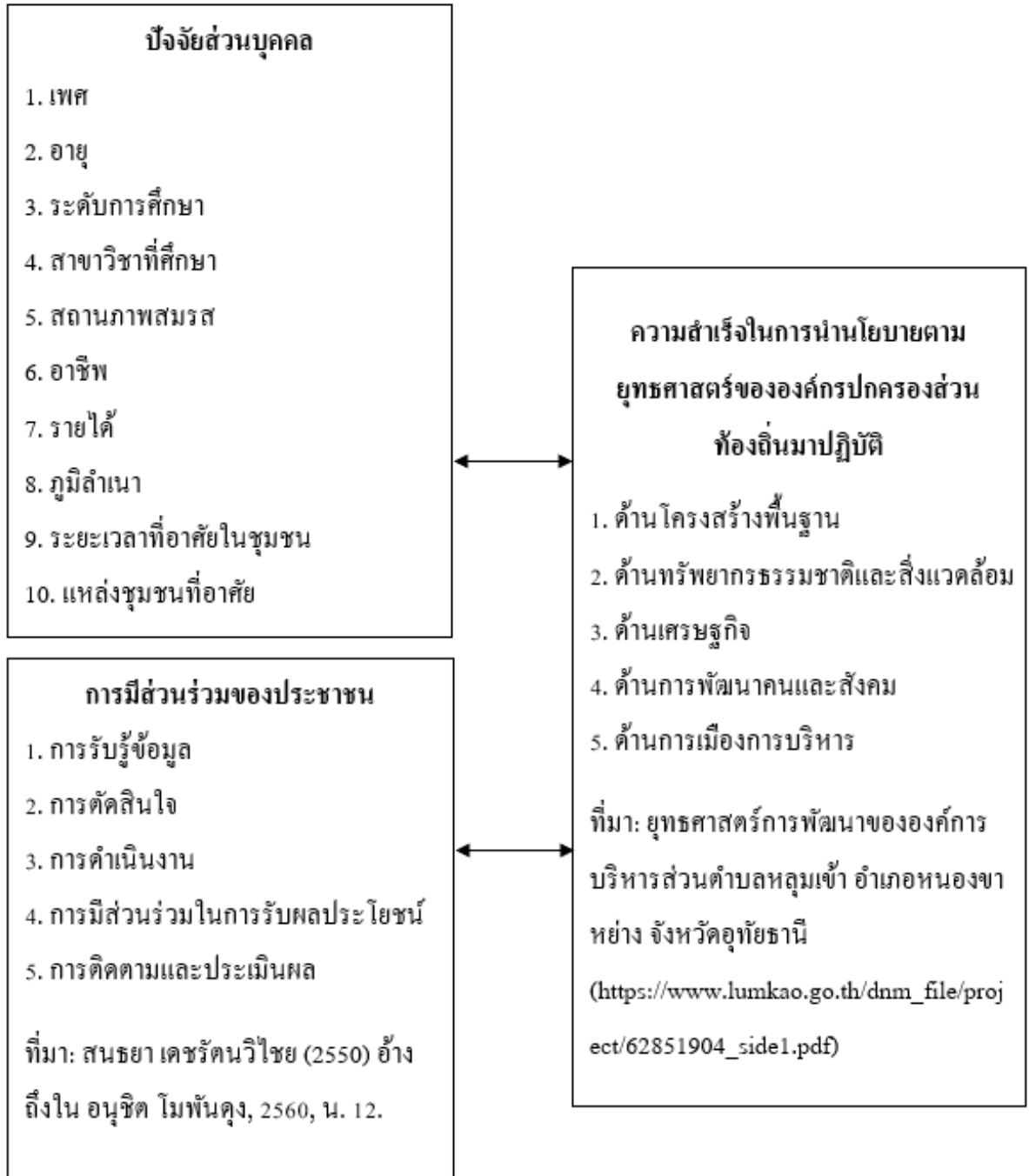
4. บริบททั่วไปของตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ตำบลหลุมเข้า เป็น 1 ใน 11 ตำบลในเขตอำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี และเป็นภูมิลำเนาของผู้วิจัย ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่นา ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ประเด็นสำคัญที่เป็นนโยบายหลักในยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั่นคือ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาคนและสังคม และสิ่งสำคัญอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นคือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการตามลำดับและมีพื้นที่สาธารณะเล็กน้อย ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ แหล่งน้ำใช้ในการเกษตร [3]

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรูปแบบการวิจัยในเชิงสำรวจ (Survey Method) ในการเก็บข้อมูลจะเก็บจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 2,535 คน โดยแยกตามชุมชนที่อาศัย 7 ชุมชน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 400 คน ทำการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ได้จากใช้วิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 400 ตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยวิธีการเก็บจากภาคสนาม (Field Work) และการส่งแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นและวัยทำงาน ส่วนผู้สูงอายุหรือผู้ที่ไม่สามารถตอบแบบสอบถามด้วยวิธีทางออนไลน์ รวมถึงผู้ที่ไม่อ่านเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยใช้วิธีการอ่านข้อความตามแบบสอบถามแล้วเขียนแทนให้ รวมทั้งสิ้นจำนวน 400 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับมา 400 ชุด จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนผู้ซึ่งอาศัยอยู่ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลที่มีผู้เก็บรวบรวมไว้แล้วเป็นข้อมูลในอดีต ได้แก่ เอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการสืบค้นผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต

4. วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบค่าที่ t-test ค่าเอฟ F-Test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการศึกษาวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในด้านเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 51.2) เป็นเพศชายรองลงมา และสุดท้ายเป็นกลุ่ม LGBT หรือเพศที่สาม ในด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุที่มากที่สุดคือ 41 – 50 ปี (ร้อยละ 24.3) รองลงมาคือ 21 – 30 ปี, 31 – 40 ปี, 51 – 60 ปี, มากกว่า 60 ปี และน้อยกว่า 20 ปีตามลำดับ

ในด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่มากที่สุดคือ อาชีวศึกษา (ร้อยละ 26.3) รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปริญญาตรี, ประถมศึกษา และสูงกว่าปริญญาตรีตามลำดับ ในด้านสาขาวิชาที่ศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาโดยไม่มีสาขาวิชามากที่สุด (ร้อยละ 43) รองลงมาคือด้านการบริหารภาคเอกชน, ด้านคณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี, ด้านการเกษตร, ด้านสังคมศาสตร์, ด้านกฎหมาย/การเมือง การปกครอง และด้านการบริหารภาครัฐตามลำดับ ในด้านสถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสมากที่สุดคือ สมรส (ร้อยละ 51.7) รองลงมาคือ โสด, หย่าร้าง, หม้าย และแยกกันอยู่ตามลำดับ ในด้านอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด (ร้อยละ 39.5) รองลงมาคือบุคลากรภาครัฐ, บุคลากรภาคเอกชน, ค้าขาย, นักเรียน/นักศึกษา, อาชีพอิสระ และธุรกิจส่วนตัวตามลำดับ ในด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดคือ น้อยกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 16.8) รองลงมาคือ 15,001 – 18,000 บาท, 13,001 – 15,000 บาท, 18,001 – 20,000 บาท, 20,001 – 30,000 บาท, 10,000 – 13,000 บาท, 30,001 – 50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทตามลำดับในด้านภูมิลำเนา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดอุทัยธานีมากที่สุด (ร้อยละ 69.8) นอกนั้นเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่อื่น ๆ ได้แก่ ชัยนาท นครสวรรค์ สิงห์บุรี สุพรรณบุรี กรุงเทพมหานคร นครปฐม กำแพงเพชร เลย ชุมพร สมุทรปราการ และอ่างทอง ในด้านระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนมากที่สุดคือ 10 – 20 ปี (ร้อยละ 45.8) รองลงมาคือ 5 – 10 ปี, มากกว่า 20 ปี, 3 – 5 ปี, 1 – 2 ปี และน้อยกว่า 1 ปีตามลำดับ ในด้านแหล่งชุมชนที่อาศัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยในแหล่งชุมชนหลุมเข้ามากที่สุด (ร้อยละ 55.5) รองลงมาคือบึงทับแต้, หนองกาหลง, ปากดง, เนินคล้อ และเนินพะยอมตามลำดับ

2. การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชน

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชน

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม	Mean	S.D.	ระดับ
ขั้นตอนการรับรู้ข้อมูล	3.11	0.76	มาก
ขั้นตอนการตัดสินใจ	3.14	0.77	มาก
ขั้นตอนการดำเนินงาน	3.12	0.80	มาก
ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์	3.29	0.73	มากที่สุด
ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล	3.19	0.74	มาก
เฉลี่ยรวม	3.17	0.76	มาก

ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.17) และเมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอนโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า มากที่สุดคือขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 3.29) รองลงมาคือขั้นตอนการติดตามและประเมินผล, ขั้นตอนการตัดสินใจ, ขั้นตอนการดำเนินงาน สุดท้ายคือขั้นตอนการรับรู้ข้อมูล

3. การวิเคราะห์ประสิทธิผลในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาปฏิบัติ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.08	0.79	มาก
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.11	0.76	มาก
ด้านเศรษฐกิจ	3.14	0.77	มาก
ด้านการพัฒนาคนและสังคม	3.17	0.73	มาก
ด้านการเมืองการบริหาร	2.96	0.82	มาก
เฉลี่ยรวม	3.09	0.77	มาก

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลในการนำนโยบายมาปฏิบัติในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.09) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า มากที่สุดคือด้านการพัฒนาคนและสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.17) รองลงมาได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสุดท้ายคือด้านการเมืองการบริหาร

4. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานีที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล	t	F	Sig. (2-tailed)	แปลผล
เพศ		1.550	0.213	ไม่แตกต่าง
อายุ		2.422	0.042*	แตกต่าง
ระดับการศึกษา		0.466	0.802	ไม่แตกต่าง
สาขาวิชาที่ศึกษา		2.563	0.038*	แตกต่าง
สถานภาพสมรส		0.659	0.621	ไม่แตกต่าง
อาชีพ		1.662	0.129	ไม่แตกต่าง
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		1.139	0.338	ไม่แตกต่าง
ภูมิลำเนา	-0.035		0.972	ไม่แตกต่าง
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		2.233	0.050*	แตกต่าง
แหล่งชุมชนที่อาศัย		2.928	0.007*	แตกต่าง

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลกับประสิทธิผลในการนำนโยบายมาปฏิบัติในภาพรวมโดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สาขาวิชาที่ศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และแหล่งชุมชนที่อาศัยยอมรับสมมติฐานหมายความว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานีที่มีอายุ สาขาวิชาที่ศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และแหล่งชุมชนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

Pearson Correlation		R	Sig. (2-tailed)	แปลผล
การมีส่วนร่วมของประชาชน	ขั้นตอนการรับรู้ข้อมูล	0.868**	0.000	สัมพันธ์
	ขั้นตอนการตัดสินใจ	0.842**	0.000	สัมพันธ์
	ขั้นตอนการดำเนินงาน	0.546**	0.000	สัมพันธ์
	ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	0.530**	0.000	สัมพันธ์
	ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล	0.704**	0.000	สัมพันธ์

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยค่า Pearson Correlation พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี กรุงเทพมหานครที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. อภิปรายผล

ปัจจัยส่วนบุคคล 4 ด้าน ได้แก่ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และแหล่งชุมชนที่อาศัย ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานีที่มีอายุ สาขาวิชาที่ศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และแหล่งชุมชนที่อาศัยที่ต่างกันส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำนโยบายมาปฏิบัติที่ต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคลอีก 6 ด้าน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำนโยบายมาปฏิบัติที่ไม่ต่างกัน ดังนี้

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอายุ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และแหล่งชุมชนที่อาศัย เป็นปัจจัยที่บ่งบอกถึงความผูกพันและหวงแหนในท้องถิ่นที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัดนั้นจะมีความรู้สึกผูกพันกับธรรมชาติมาก เนื่องจากบริบทพื้นที่ที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประชาชนจึงให้ความสำคัญกับนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก เพราะนอกจาก

ความต้องการดำรงชีวิตอยู่คู่ธรรมชาติแล้ว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดอาชีพ เกิดรายได้แก่ชุมชน หากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกละเลย ทำลาย หรือมีอันต้องเสื่อมสูญไปก็จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนเช่นกัน ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิชาที่ศึกษา ผู้วิจัยมองว่าสาขาวิชาที่ศึกษาเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงทัศนคติของบุคคล แสดงถึงพื้นฐานความคิดจิตใจ อย่างเช่น ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาวิชาการเมือง/การปกครองก็จะให้ความสำคัญกับเรื่องของการเมืองท้องถิ่น ผู้ที่จบในสาขารัฐประศาสนศาสตร์ก็จะมองในแง่ของการบริหารภาครัฐ ผู้ที่จบการศึกษาในด้านการบริหารภาคเอกชนก็จะให้ความสำคัญกับเรื่องเศรษฐกิจ หรือผู้ที่จบการศึกษาในสาขาวิชาศิลปะศาสตร์/ภาษาศาสตร์ก็จะเน้นไปในการท่องเที่ยว เป็นต้น การมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการท้องถิ่นก็จะมีความแตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ก็ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนเช่นกัน ความแตกต่างในด้านอาชีพและรายได้ส่งผลต่อมุมมองในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการบริหารจัดการชุมชนในแต่ละด้านที่แตกต่าง เพราะอาชีพและรายได้เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต หากมีการบริหารจัดการชุมชนที่ไม่ดี ประชาชนก็จะได้รับผลกระทบตามไปด้วย

ในส่วนของ การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาปฏิบัติ นั้น โดยที่ขั้นตอนการรับรู้ข้อมูลมีความสัมพันธ์กับนโยบายทั้ง 5 ด้านมากที่สุด ขั้นตอนการตัดสินใจมีความสัมพันธ์รองลงมา ตามด้วยขั้นตอนการติดตามและประเมินผล ขั้นตอนการดำเนินงาน และขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับ จีรวรรณ อินทรีย์สังวร (2552) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน เริ่มต้นจากการที่ประชาชนรวมกันเป็นกลุ่ม และแต่ละคนมีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม และเป็นเรื่องที่ทำให้ได้รับผลประโยชน์ซึ่งอาจจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แต่กิจกรรมเหล่านั้นจะต้องสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของกลุ่มประชาชนดังกล่าว ซึ่งการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการที่ทางภาครัฐจัดขึ้นมานั้น จะส่งผลให้การนำไปปฏิบัติได้ง่ายขึ้น ประชาชนให้การยอมรับในโครงการ และผลการปฏิบัติการยังตอบสนองตรงต่อความต้องการของประชาชน [4]

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาปฏิบัติ นั้น จากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ความสำเร็จในการนำนโยบายมาปฏิบัติของตำบลหลุมเข้า อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี เกิดขึ้นได้จากความสนับสนุนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล เอกชน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือแม้กระทั่งสื่อมวลชน ตลอดจนความพอเพียงของทรัพยากร นโยบายที่จะนำไปปฏิบัติให้สำเร็จนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากร ทั้งด้านเงิน คน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะกระทบกับประสิทธิภาพของนโยบาย จุดมุ่งหมายสูงสุดของการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติคือการเสริมสร้างสมรรถนะในการนำนโยบาย

ไปปฏิบัติให้ลู่วงเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติมิให้เกิดความล้มเหลว ซึ่งการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ครอบคลุมทุกด้าน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

2. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1) ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

(1) การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น แม้ว่าประชาชนจะมีส่วนร่วมในขั้นตอนการรับผลประโยชน์มากที่สุดซึ่งเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาอยู่แล้ว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนตระหนักถึงผลประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในขั้นตอนอื่นด้วย ตั้งแต่ขั้นตอนการรับรู้ข้อมูล ขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นตอนการดำเนินงาน ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และขั้นตอนการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดการกำหนดเป้าหมายร่วมกันในแต่ละกิจกรรมซึ่งสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วม การที่มีจำนวนคนที่มีความคิดตรงกันมากพอจะทำให้โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการได้ ดังนั้นหากองค์การบริหารส่วนตำบลต้องการแก้ไขปัญหาย่างตรงจุดตรงตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง จะต้องให้ความสำคัญต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนจึงจะเป็นการพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนในการร่วมจัดการทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต

(2) การนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องทำความเข้าใจกับสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในทุกกรณีให้ชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับความล้มเหลว และเพื่อเป็นหลักประกันว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติจะบรรลุความสำเร็จตามเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้าจะต้องทราบถึงปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีอะไรบ้าง และจะแก้ไขได้อย่างไร เพื่อป้องกันมิให้เกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่นด้วยเช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการขยายขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาวิจัย เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่าง และนำมาเปรียบเทียบแก้ไขเป็นแนวทางให้องค์กรท้องถิ่นมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพขึ้นไป

(2) ควรศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นไม่ว่าจะเป็นปัจจัยภายในและภายนอกชุมชน หรือเป็นตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมหรือมีอิทธิพลตามบริบทของพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อความสำเร็จ

ในการบริหารงาน โดยรับข้อเสนอจากประชาชนในชุมชนให้มากขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการชุมชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] สนธยา เดชรัตน์วิไชย. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปรี้ง อำเภอสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [2] องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเข้า. สืบค้นจาก <https://www.lumkao.go.th/contact.php>. สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2563.
- [3] สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุทัยธานี. (2562). สถิติสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จำนวนประชากร อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี. สืบค้นจาก <http://203.157.212.3/ustat/cpop.php?fyear=2562&did=6105>. สืบค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2563.
- [4] จีรวรรณ อินทรีย์สังวร. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งแพ้ว อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.